

סֵפֶר הַזוֹהַר

מִהַתְנַא הָאֵלּוֹקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

סֵפֶר זוֹהַר תוֹרָה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו מוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פְּרִשְׁת אָמֹר

"דף היומי"

מִסְדָּר וּמְחֻלַּק כְּפִי יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ

בְּסִפְרָא דָא יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

מוֹפְזֵי לְלֵא מְטוֹרוֹת רֹחַ כָּלִל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמֵי

יְצֵא לְאוֹר ע"י מַפְעֵל הַזוֹהַר הַעוֹלָמִי, עִי"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א
חוֹדֵשׁ סִיּוֹן שְׁנַת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, שעצמך לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני העלמי,
 אלה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".
 (מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

קָדַשׁ הוא הסוד של ראשית הכל, ושם ואו לא נמצאת וכיון
 שישראל מקדשים למטה, מתעלה ואו ממטה למעלה שהוא
 סוד שמים העליונים למעלה, ואז נקראת המדרגה העליונה
 קדוש..... טו
 מוֹעֲדֵי ה' מְקַרְאֵי קָדַשׁ הם המועדים והחגים, שמזמנים
 אותם למקום שנקרא קדש..... טז
 אֶלֶּה מוֹעֲדֵי ה' - כל המועדים מתקשרים מלמטה למעלה
 וממעלה למטה ומתאחדים לקשר אחד בקשר המלך... טז
 בשעה שישראל למטה שמחים באותן המועדים, ומשבחים
 שבח להקדוש ברוך הוא עורכים השולחנות ומלבישים
 עצמם בגדי כבוד..... יז
 שלשה הם מזמנים מקדש, ולא יותר, חג המצות, חג
 השבועות וחג הסוכות..... יח
 מתוך אהבה הקב"ה לישראל נתן להם את התורה ואת
 השבת ושקולה שבת נגד כל התורה, ומי ששומר שבת כאלו
 שומר כל התורה..... יח
 ימי החול נקראים כך כי מותרת בהם המלאכה ולכן נקראים
 "קדש"..... יט
 שבת מתעטר בחכמה ובבינה ונתוספה קדושה על קדושתו
 - זה היום הוא שמירת עליונים בתחתונים וכלם שמחים
 בו..... יט
 סעודה שלישית - אם מבטלין אותה, נמצא פגם בסעודות
 המלך..... כ
 מעלת השבת גדולה מהחגים והמועדים וע"כ נקרא קודש
 ולא מקרא קודש..... כא
 זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, הזכירה היא באמצעות היין
 שהוא שמחה של תורה, ויין התורה הוא שמחה של הכל,
 והיין משמח למלך, ומכתיר המלך בכתריו..... כג
 המוציא דיבור קדוש ביום השבת מעורר קדושת מלך עליון
 ונמצאת שמחה למעלה ולמטה, המוציא דיבור חול ביום
 שבת גורם פירוד בין הקב"ה לשכינה..... כג
 אדם הנמצא בתענית בשבת, כל העולם שמחים והוא נעצב,
 ובגלל גילוי שמחת המלך גזר דינו נקרע ואין הדין שורה
 עליו..... כד
 בתענית חלום ביום השבת יש כח גדול שאין ביום אחר כדי
 לקרוע גזר דין של שבעים שנה..... כד
 המתענה בשבת מעורר ויכוח בשמים, על שגרע מעונג
 השבת ופגם בשמחה של מעלה ומטה ובזאת ראוי לעונש,
 זכאי הוא מי שמשלים למטה לעונג עליון ההוא
 כראוי..... כה
 ב"ד ניסן ידוע שישראל בטלו חמץ ושאוּר, ויצאו ונעקרו
 מרשות האחר ונאחזו במצה ולאחר שנימוול ונפרעו
 והתעלו באמונתם, בבחינת ממטיר לחם מן השמים"..... כה
 אין משלימים הלל כל ז' ימים של פסח מאחר ישראל מצד
 עצמם ולא הגיעו לשלמות וטרם קבלו התורה למרות

ארהן הוא ראשון כל הכהנים שבעולם, בו בחר הקב"ה
 מכולם לעשות שלום בעולם..... ה
 הכהן שעומד למטה כעין שלמעלה, צריך להמצא בקדושה
 יותר מכולם..... ה
 עתיד הקב"ה לנקום באדם על חורבן ביהמ"ק וגלות כנסת
 ישראל..... ה
 הכהן הגדול צריך להמצא בשלמות יותר מהכל, מאחר והוא
 עליון מכולם וכל התחתונים כלולים ותלויים בו..... ו
 כהן גדול צריך שיהיה שלם בלי פגם; שלם באבריו בלי
 פגם, שלם בגופו, שלם באשתו..... ז
 כל מי שמוציא זרע לבטלה, אינו זוכה לראות פני השכינה,
 ונקרא רע..... ז
 קדושה העליונה אינה שורה במקום פגום. ולכן הכהן שעומד
 למטה כדמיון שלמעלה, צריך להיות שלם יותר מכולם ולא
 יראה פגום..... ח
 כשנגזר על אדם לעזוב את העולם, מתקנים מקום לנשמתו
 ורוחו בעולמות העליונים, ולנפשות ולרשעים ישנם ג' אופני
 עונש..... ח
 "ובת כהן פי תהיה לאיש זר", זו הנשמה הקדושה שנמשכת
 ממקום עליון ואוי לאותם שלא יודעים להשמר ונופלים
 ליצרם הרע הנשמה הקדושה שנמשכת ממקום עליון
 ונכנסת לתוך סתרו של עץ החיים, אוי לאותם אנשים שלא
 יודעים להשמר, ממשיכים המשכה עם יצרם הרע..... ט
 "ובת כהן פי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה וגו'..... י
 הקב"ה ברא את הנשמה הקדושה (בת כהן) על מנת
 שבעולם הזה תשתלם כדימיון של מעלה ותוליד תולדות
 שלבן ובת ומי שפוגם בזה, פוגע בשלמות השם הקדוש... י
 וכן שְׁמַנְתָּ מִיַּם יְמֹל לְכֶם קֶלֶךְ זָכָר..... יא
 אדם שנשא אשה, והוליד בנים ומלמדם דרכי המלך
 הקדוש, הרי אז הוא אדם שלם..... יא
 לאחר שאדם נימול מתעורר עליו רוח עליון ושכינה שורה
 בו ובזכות תיקון דמי מילה ופריעה מבטיח קיומו בעולם
 הבא כמ"ש "בדמיון חייו"..... יג
 אם האדם עושה פעולה למטה כראוי, כך מעורר הכח
 למעלה כראוי באותה מדה שאדם מודד בה מודדין לו... יג
 דברי הלשון קודש של הקדושה אינם אלא בעשרה לפי
 שלשון הקדוש השכינה מתחברת עמו, ולכן ליחיד אסור
 לאומרם..... יד
 מדוע הקדיש שהוא לשון תרגום אינו נאמר ביחיד? כי משבר
 כח הטומאה ובכך מתעלה כבוד הקב"ה ולכן נאמרת אלא
 בעשרה..... יד
 מצוה לקדש השי"ת בכל יום, להעלות קדושתו מלמטה
 למעלה כמו שהוא קדוש למעלה, עד שתעלה קדושתו
 לאבות ולבנים, וזה הסוד של. "ונקדשתי יתוף קְנִי
 ישְׁרָאֵל"..... יד

הקשים נחלשים ונכנסין למקומם, כך הוא למטה כדמיון
שלמעלה **מ**
זָכְרוּן תְּרוּעָה - ישראל עושים זכרון למטה, במעשה, כדי
שיתעורר ענין כדמיון זה למעלה **מ**
אין דבר נשכח מן המלך, וכסא הדין אינו מוכן ואינו שורה
אלא בחדש השביעי, יום שכל באי עולם נפקדים **מ**
בעל התקוע צריך להיות אדם שלם הידוע דרכי המלך
הקדוש ומבין בכבוד המלך **מא**
לפיכך קורין פרשת יצחק ביום הזה, כי ביום הזה נעקד
יצחק למטה ונתקשר באותו שלמעלה **מא**
צוה הקדוש ברוך הוא לישראל לעשות פעולה, כדי שלא
ישלוט עליהם הדין, ויהיו כולם זכאים בארץ **מב**
וי לאותן שאין משגיחים ואין מסתכלים במעשיהם, שהרי
אצלם עומדים אלו העדים של המלך, ומשגיחים ורואים כל
מה שהם עושים ומדברים **מג**
בשעה שהמקטרג עומד לטעון טענותיו עליהם, צוה הקדוש
ברוך הוא לתקוע בשופר, כדי לעורר רחמים מלמטה
למעלה **מד**
"וַיָּבֹא לוֹ יוֹן וַיִּשֶׁת", זה יין המשומר, יין שהוא משמח את
הלב, סוד עולם הבא **מד**
כיון שישבו בסכות הרי נצולו מן המקטרג, והקדוש ברוך הוא
משמח עם בניו, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם
הבא **מה**
ביום של ראש השנה נתכסית הלבנה ואינה מאירה עד
בעשור לחודש, שכל ישראל חוזרים בתשובה שלמה ... **מה**
ביום הזה כל שמחה וכל הארה וכל ותרנות של כל העולמות
תולה בהאם העליונה, שכל השפעות נמשכות ויוצאות
ממנה **מז**
יום הכפורים מדוע הוא תולה במקום ההוא ולא במדרגה
אחרת **מז**
מצוה זו להתענות ביום הכפורים, להכניע הגוף והנפש בסוד
של ה' ענוים **מח**
לולב ואתרג הדס וערבה, שכולם נאחזים בהשם הקדוש
למעלה, [קנן] ועל כן נצרך לקחת אותם ולעשות בהם עבודה,
כדי לעורר שמחה ההיא שנקשרת בהם **מח**
"פָּרִי עֵץ הָדָר", זה באר של יצחק שהוא היה מהדר לו
להקדוש ברוך הוא, וקרא לו עץ הדר **מט**
זכאים הם ישראל שיודעים דרכי המלך הקדוש, ויודעים
דרכי התורה ללכת בדרכ אמת, לזכות בהם בעולם הזה
ובעולם הבא **נ**
חייך בתי, שעשוע אחת אעשה לך בכל יום שהיא שוה
ככולם **נ**
ז' קולות האלה תולים בדבור הפה בשאר ימי השנה, ועכשו
אין תולים אלא בעשיה, ואנחנו צריכים עשיה ולא דבור, לפי
שבזמן הזה הוכן ברכות לכל השנה **נא**

שהארת המדרגות נמצאת כל הז' ימים, אולם לא
בהתגלות **נב**
"כִּי תֵבֵאוּ אֶל הָאָרֶץ וגו' וַהֲבֵאתֶם אֶת עֹמֵר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם
אֶל הַכֶּהֵן **נכ**
מצוה להקריב קרבן העמר, ומה שלמעלה כך הוא
למטה **נכ**
ישראל במצרים היה ברשות האחר והיו דבקים בטומאה
ולאחר שנימולו נכנסו לקדושה שנקראת ברית **נכ**
בליל שבועות האדם צריך ללמוד תורה שבכתב ותורה
שבע"פ כעין הזווג של מעלה, בין הקב"ה והשכינה **נט**
מי הוא פועל צדק, אלא, אלה המתקנים להשכינה
בתכשיטה בבגדיה ובעטרותיה, וכל אחד פועל צדק
נקרא **ל**
כל לומדי התורה בליל שבועות הם בבחינת תכשיטי
ושושביני הכלה שהיא השכינה הקדושה, והם מתקנים
ומשמחים אותה ובאים למחרת לחופתה עם הקב"ה, והם
נרשמים בספר הזכרון ומתברכים ב-70 ברכות **לא**
בפסח ובסוכות יש ז' ימים, ובשבועות רק יום אחד, כדי
לפרש שבחם של ישראל, כי עץ חיים למחזיקים בה, וזה עץ
שנקרא אחד, כי הכל נקשר בו **לא**
בעץ נאחזים ענפים עלים וקליפות ודינים בכל הצדדים, ולכן
העץ מכפר על יצר הרע שהוא בפנימיות האדם **לב**
שני מיני לחם אכלו ישראל, כשיצאו ממצרים אכלו מצה
לחם עוני ואחד ובמדבר לחם מן השמים **לב**
מצוה לספור ספירת העומר כי אע"פ שישראל נטהרו לעשות
הפסח ויצאו מהטומאה לא היו שלמים וטהורים, ולכן
בספירה ע"י הדיבור בהבל הפה, מושכים חסדים ונטהרים
עד ליום החמישים של קבלת התורה **לג**
שתי הלחם מרמזות על שתי השכינות שלמעלה ושלמטה
שמתחברות יחד, וכנגדן שתי לחם בשבת **לד**
בכל יום טוב, נצרך תוספות שהם קרבנות המוספים, ומתנות
שהן מתנות כהונה **לה**
ראש השנה מתעורר הדין בעולם, כל העולם בדין העליונים
והחתונים **לה**
שמחת האדם מושכת אליו שמחה אחרת עליונה, כמו כן זה
העולם התחתון, כדמיון שהוא מעורר כך נמשך עליו
מלמעלה **לו**
זכאים הם ישראל שהקב"ה קרב אותם אליו מכל האומות
ועכו"מ **לז**
בדבור ובמעשה נצרך להראות ולעורר ענינים נסתרים ... **לז**
כאשר נתעורר השופר ואנשים חוזרים בתשובה מחטאיהם,
מתעוררים הרחמים בשמים ונסתלק הדין **לח**
על סדרי תקיעה בשופר צריך לכוון הלב והמחשבה באותן
הקולות ולחזור בתשובה לפני רבונם **לט**
ג' ספרים נפתחים ביום ר"ה, וכמו שרחמים נתעורר והדינים

לפי שאתרג דומה ללב תקנו שיהיה בצד שמאל, והאדם שנוטל שניהם הוא עמוד האמצעי, לולב בימינו ואתרג בשמאלו. **נז**.....

מי שהוא בסוד האמונה ומזרע וגזע ישראל ישבו בסכות. **נח**.....

כל מנורות העליונות כולן הן מנורות להדליק בהן שמן המשחה העליון. **נח**.....

מי שאומר שאין נצרך מעשה או דבור בכל ענין, להוציאם לפועל ולעשות בהם קול תצא רוחו. **נח**.....

על ידי הכהן מאירים הנרות בכל, לשמוח בשמחה ולהשפיע שמחה בכל הצדדים בכח הדלקת הנרות, שתהיה נמצאת שמחה בכל הצדדים. **נט**.....

כל מי שבא מן זרע מזההם לבסוף נתפרסם לפני הכל. **נט**.....

"וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה", מפני מה אל משה, כיון שראה אותו משה מיד, וינוחוהו במשמרה, והאב והבן נפלו בידי משה. **ס**.....

באות אחת קטנה תלויים אלף אלפים ורבוא רבבות עולמות הנכספים. **ס**.....

באות אחת קטנה תלויים אלף אלפים ורבוא רבבות עולמות הנכספים. **ס**.....

"וַיַּעַץ הַדְּעִת טוֹב נָרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ" הרי מלך העליון למען רחם על מעשי ידיו הזהירו. **סא**.....

בשמחה הזאת אין נמצאים עם המלך אלא ישראל בלבדם, ומי שיושב עם המלך ומשתעשע עמו בלבדו, כל מה שהוא רוצה מבקש והמלך נותן לו. **נב**.....

ג' מתנות עליונות נזדמנו לישראל על ידי משה אהרן ומרים, מן בזכות משה, ענני כבוד בזכות אהרן, באר בזכות מרים, וכולם נאחזים למעלה. **נג**.....

מפני מה זכה אהרן לזה, לפי שהוא המקשר להעננים, והוא מקשר כל יום ויום לכולם ביחד ומתברכים כולם על ידו. **נג**.....

צריך האדם לשמוח בכל יום ויום בפנים מאירים עם האורחים האלו השוכנים עמו. **נה**.....

אל יאמר האיש, אני אכל ואשתה ואשבע תחלה, ומה שישאר אתן לעניים, אלא ראשית הכל לאורחים יכבד, ואם הוא משמח לאורחים ומשביעם הקדוש ברוך הוא שמח עמו. **נה**.....

כל כלי זיון של המלך וכל מלחמות המלך בידי דוד נפקדו. **נו**.....

מתוך האהבה שאוהב הקדוש ברוך הוא לבניו רוצה שכולם יהיו אוהבים שלהם. **נו**.....

כמו שהקדוש ברוך הוא לוקח את ישראל בימים האלה ושמח בהם, כן גם ישראל לוקחים לו להקדוש ברוך הוא שיהיה לחלקם ומשמחים בו. **נז**.....

 <p>סְפֹר</p> <p>תּוֹרַת</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>תְּרַגְוִים</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>בְּלִשׁוֹן</p> <p>הַקִּדְּשׁ</p> <p>בְּרַךְ יַח</p> <p>❖</p> <p>תְּקוּנֵי</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>חֶלֶק</p> <p>ב'</p> <p>❖</p> <p>448 עמודים</p> <p>18</p> <p>מפעל העולמי</p>	 <p>סְפֹר</p> <p>תּוֹרַת</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>תְּרַגְוִים</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>בְּלִשׁוֹן</p> <p>הַקִּדְּשׁ</p> <p>בְּרַךְ יָז</p> <p>❖</p> <p>תְּקוּנֵי</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>חֶלֶק</p> <p>א'</p> <p>❖</p> <p>512 עמודים</p> <p>17</p> <p>מפעל העולמי</p>	 <p>סְפֹר</p> <p>תּוֹרַת</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>תְּרַגְוִים</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>בְּלִשׁוֹן</p> <p>הַקִּדְּשׁ</p> <p>בְּרַךְ מַז</p> <p>זֶהָר חֲדָשׁ</p> <p>שיר השירים</p> <p>רות</p> <p>איכה</p> <p>תיקוני זוהר חדש</p> <p>556 עמודים</p> <p>16</p> <p>מפעל העולמי</p>	 <p>סְפֹר</p> <p>תּוֹרַת</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>תְּרַגְוִים</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>בְּלִשׁוֹן</p> <p>הַקִּדְּשׁ</p> <p>בְּרַךְ מַז</p> <p>זֶהָר חֲדָשׁ</p> <p>צו</p> <p>אחרי בהר נשא</p> <p>חוקת בלק</p> <p>מטות כי תצא כי תבוא</p> <p>528 עמודים</p> <p>15</p> <p>מפעל העולמי</p>	 <p>סְפֹר</p> <p>תּוֹרַת</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>תְּרַגְוִים</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>בְּלִשׁוֹן</p> <p>הַקִּדְּשׁ</p> <p>בְּרַךְ יַד</p> <p>זֶהָר חֲדָשׁ</p> <p>בראשית נח-לך וירא תולדות ויצא וישב בשלה יתרו תרומה כי תשא</p> <p>592 עמודים</p> <p>14</p> <p>מפעל העולמי</p>	 <p>סְפֹר</p> <p>תּוֹרַת</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>תְּרַגְוִים</p> <p>הַזֶּהָר</p> <p>בְּלִשׁוֹן</p> <p>הַקִּדְּשׁ</p> <p>בְּרַךְ יָג</p> <p>❖</p> <p>ואתחנן עקב שופטים כי תצא וילך האזינו</p> <p>❖</p> <p>320 עמודים</p> <p>13</p> <p>מפעל העולמי</p>
---	---	---	--	--	---

פרשת אמור

זוהר חלק ג דף פח עמוד א

**אהרן הוא ראשון כל הכהנים שבעולם,
בו בחר הקב"ה מכולם לעשות שלום בעולם**

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים וגו'". אמר רבי יוסי, מה ענין לזה אחר זה, שכתוב למעלה: "וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֲנֵי מוֹת יִמָּתוּ", ונסמך לו, "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים". אלא כיון שהזהיר להם לישראל לקדש אותם בכל, הזהיר להם לכהנים לקדשם, וכן ללוים. לכהנים מניין, שכתוב: "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים", ללוים מניין, שכתוב: "וְאֶל הַלְוִיִּם תִּדְבַּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם" (במדבר יח, כו), בשביל שיהיו נמצאים כולם [צדיקים] קדושים וטהורים. "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן", למה נכתב כאן בני אהרן, האם לא ידענו שבני אהרן הם. אלא בני אהרן ולא בני לוי, כי אהרן הוא ראשון כל הכהנים שבעולם, שבו בחר הקדוש ברוך הוא מכולם בשביל לעשות שלום בעולם. ולפי שאהרן דרכיו העלוהו לזה, שכל ימיו של אהרן היה עמל להרבות שלום בעולם. ולבעבור שכך דרכו, העלה אותו הקדוש ברוך הוא לזה שיביא שלום בפמליא של מעלה, ולפיכך כתוב: "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן".

זוהר חלק ג דף פח עמוד ב

הכהן שעומד למטה כעין שלמעלה, צריך להמצא בקדושה יותר מכולם.

רבי יצחק אמר, "אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים", בלחש, כמו שכל עבודת הכהנים בלחש כך האמירה להם בלחש. "אָמַר" "וְאָמַרְתָּ", פעם אחד ושני פעמים, להזהירם על קדושתם בשביל שלא יטמאו, כי מי שמשמש במקום קדוש צריך להמצא קדוש בכל, ... הכהן שעומד למטה כעין שלמעלה, צריך להמצא בקדושה יותר מכולם. "לְנַפֵּשׁ לֹא יִטְמָא", כי גוף בלי רוח טמא הוא, ושורה עליו רוח הטומאה, שהרי תשוקת רוחות הטומאה היא לגופות ישראל, לפי שהורק מהם הרוח הקדוש, ובכלי של קדושה באים להתחבר. והכהנים שהם קדושים קדושה על קדושה, אין צריכים להטמא כלל, לפי שכתוב: "כִּי נִזְרָ אֱלֹהֵיוֹ עַל רֵאשׁוֹ" (במדבר ז, ט), וכתוב: "כִּי [נִזְרָ] שְׁמֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ עָלָיו אָנִי ה'", והוא עומד למטה כעין שלמעלה.

זוהר חלק ג דף פט עמוד א

עתידי הקב"ה לנקום באדום על חורבן ביהמ"ק וגלות כנסת ישראל

"וְלֹאֲחַתּוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֲלָיו וגו'". רבי אבא פתח, "מִי זֶה בָּא מֵאֲדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה וגו'" (ישעיה סג, א), "מִי זֶה בָּא מֵאֲדוֹם", עתידי הקדוש ברוך הוא ללבוש בגדי נקמה על אדום, שהחריבו ביתו ושרפו היכלו והגלו לכנסת ישראל בין האומות, ויעשה

בהם נקמת עולם עד שְׁיִמְצָאוּ כל ההרים שבעולם מלאים מהרוגי העמים, ולקרוא כל עוף השמים עליהם, וכל חיות השדה יזונו מהם שנים עשר חודש, ועופות השמים שבע שנים, עד שלא תוכל הארץ לסבול באשם, זהו שכתוב: **"כִּי זָבַח לַה' בְּבַצְרָה וְטָבַח גְּדוֹל בְּאַרְץ אֲדוֹם"** (ישעיהו לד, 1). עד שאותן הבגדים יתגאלו, זהו שכתוב: **"וְכָל מַלְבוּשֵׁי אַגָּלְתִּי"** (ישעיהו סג, 1) ... וכל כך למה, שכתוב: **"וְלֹאֲחַתּוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה לְאִישׁ"**, שאין היא חלקו של עשו, ולא היתה בגורלו של זה שכתוב בו: **"אִישׁ יִדַע צִיד אִישׁ שׂוֹדָה"** (בראשית כה, כז), **"לָהּ יִטְמָא"** באותן בגדי נקמה שעתיד להטמא בין אותן החילות. שכתוב בו: **"לָהּ יִטְמָא"**, בעבורה, לפי שהיא שוכבת לעפר, והוא מבקש להקימה, כמו שכתוב: **"קוֹמֵי אוּרֵי כִּי בָא אוֹרְךָ"** (ישעיהו ס, א).

"לֹא יִקְרָחָה קְרָחָה בְּרֵאשֶׁם". אמר רבי יוסי, **"לֹא יִקְרָחָה"** בהא, מה הטעם, אלא שמן העליון ההוא, שהוא שמן משחת קודש, המשלים לכל שבעת הימים^[א], כמו שנתבאר בכתוב: **"כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדָכֶם"** (ויקרא ח, לג), שמן העליון ההוא יוסר ממנו ויקרח אם הוא יפגם ראשו, לפי שראש אותו הכהן העליון הוא שמן העליון^[ב].

ועל כן, לא נצרך לו לכהן שלמטה להראות בו בעצמו פגם כלל, ולפיכך כתוב בהא...

זוהר חלק ג דף פט עמוד ב

הכהן הגדול צריך להמצא בשלמות יותר מהכל, מאחר והוא עליון מכולם וכל התחתונים כלולים ותלויים בו

ובוא וראה, כתוב: **"כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדָכֶם"**, איזה שבעת ימים. הרי נתבאר שהמקום העליון ההוא, שהוא כולל כל ששה האחרים נקרא שבעת ימים^[א], ונקרא תשובה... ולפי שהכהן מתעטר באותה השבע שנקרא **"שִׁבְעַת יָמִים"**, אם פוגם ראשו, **"שִׁבְעָה"** הוא שהוא כולל כולם, תקריח ממנו כל קדושת כולם השורה עליו, ועל כן הוזהרו שלא יקרחו קרחה בראשם, להמצא פגומים מהכל. ולפיכך צריך הכהן להמצא בשלמות יותר מהכל, **כל שכן זה שהוא עליון מכולם** [היינו הכהן הגדול].

אמר רבי אבא, כאן בה"א התחתונה, כאן בה"א העליונה. כהן גדול שהוא עליון מכולם בה"א העליונה^[ד] שכתוב: **"אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֵאשׁוֹ שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדָיו וְגוֹ"**, **"וּמִלֵּא אֶת יָדָיו"**, שכתוב: **"שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יְדָכֶם"**^[ה]. כהן אחר בה"א התחתונה, שכתוב: **"לֹא יִקְרָחָה קְרָחָה בְּרֵאשֶׁם"**, וכתוב אחריו: **"וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם"**, וזה שם הוא ידוע^[ז]. ולפיכך כתוב: **"וְהִפְתָּהּ הַגְּדוֹל מֵאֲחֵיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֵאשׁוֹ שְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדָיו לְלִבֵּשׁ אֶת הַבְּגָדִים"**, כמו שאמרנו, ולפי שהוא קדוש כדמיון שלמעלה כתוב בו: **"וּמִן**

זיו הזוהר

תשובה עד"ר הכתוב ולבבו יבין ושב ורפא לו.
ד. דעת רבי אבא לחלק בין כהן גדול ובין כהן הדיוט, שכהן גדול פוגם בה"א העליונה שהיא בינה, וכהן הדיוט פוגם בה"א התחתונה שהיא מלכות.
ה. זה מרמז שכהן גדול נשפע מהבינה שנקראת שבעת הימים כנזכר לעיל. **ו.** סתם שם מרמז על ספירת מלכות.

א. זה עולם הבינה ששרשו ה' הראשונה מן השם הוי"ה בה שנקראת אם הבנים, כי זה העולם משלים בשפע לשבעת הימים, היינו לז' הספירות מן חסד עד מלכות. **ב.** כהן העליון זו ספירת החסד, וראשו היינו ספירת הבינה. **ג.** בינה היא הכולל לשש הספירות שאחריה מן חסד עד מלכות, כי מלכות היא ועלם שלם בפני עצמו, ובינה היא

הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא... ובוא וראה, כהן הגדול נצרך להתראות בפנים יפות, בפנים מאירות, בשמחה יותר מהכל, ואין ראוי שִׁיִּרְאֶה בו עצבות ורוגז, אלא הכל כדמיון שלמעלה. אשרי חלקו שעליו כתוב: **"אֲנִי חִלְקֶךָ וְנַחֲלָתְךָ"** (במדבר יח, כ), וכתוב: **"ה' הוא נַחֲלָתוֹ"** (דברים י, ט), ועל כן צריך להתראות שלם בכל, בגופו ובבגדיו, שלא יפגם עצמו כלל כמו שנאמר.

רעיא מהימנא חלק ג דף פט עמוד ב

כהן גדול צריך שיהיה שלם בלי פגם; שלם באבריו בלי פגם, שלם בגופו, שלם באשתו

"כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה". פתח רועה הנאמן ואמר, מצוה זו שיקח כהן הגדול בתולה, זהו שכתוב: **"אֶלְמִנָּה וְגֵרוּשָׁה וְחַלְלָה זֶנְהָ אֵת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה"**. ומפני מה נצרך שלא יקח אלא בתולה בלי פגם, אלא אשה היא כוס של ברכה, טַעְמוֹ, פְּגָמוֹ. והכהן המקריב קרבנות לפני ה' צריך שיהיה שלם בלי פגם; שלם באבריו בלי פגם, כי מומין פוסלים בכהנים, שלם בגופו, שלם באשתו, לקיים בו, **"כִּלְכֵּךְ יִפָּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ"** (שיר השירים ד, ז). שהקרבן הוא מנחה, וצריכים ישראל לשלח המנחה שלהם לַמֶּלֶךְ על ידי אדם שלם, שזהו ההיפוך מן צד הטומאה, שהרי ביד איש עתי פגום היו שולחים לו המנחה, ככתוב: **"גֹּזֵרֶל אֶחָד לָהּ וְגֹזֵרֶל אֶחָד לְעִזָּאוֹל"**, כי אלהים אחרים כולם פגומים הם. [עד כאן רעיא מהימנא].

זוהר חלק ג דף צ עמוד א

כל מי שמוציא זרע לבטלה, אינו זוכה לראות פני השכינה, ונקרא רע

"וְלֹא יַחֲלִל זֵרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשׁוֹ". בוא וראה, כל מי שמוציא זרע לבטלה, אינו זוכה לראות פני השכינה, ונקרא רע, שכתוב: **"כִּי לֹא אֵל חֶפֶץ רִשְׁעֵ אֲתָה לֹא יִגְרָךְ רַע"** (תהלים ה, ה), זה מי שמוציא זרעו בידו, או באשה אחרת שאינה כשרה. ואפשר תאמר, שאם מוציא זרעו באשתו שאינה ראויה להתעבר, גם כן כך, לא, אלא כמו שאמרנו. ועל כן, יבקש האדם מהקדוש ברוך הוא שיזמין לו אשה כשרה שלא יפגום זרעו. כי מי שמוציא זרעו באשה שאינה פוגם לו לזרעו, וי למי שפוגם זרעו.

ואם בשאר אנשים כך, בכהן שעומד למטה כדמיון שלמעלה בקדושה העליונה, על אחת כמה וכמה. **"בְּעַמּוּי"**, מהו 'בעמיו', שהרי כתוב למעלה: **"אֶלְמִנָּה וְגֵרוּשָׁה וְחַלְלָה זֶנְהָ אֵת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח"**, וכתוב: **"וְלֹא יַחֲלִל זֵרְעוֹ בְּעַמּוּי"**, 'בְּהֵם' צריך לומר, מהו 'בעמיו'. אלא שדבר זה בזיון בעמיו, פגם בעמיו. ועל כן כתוב: **"כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה"**, מעמיו ודאי, הכל כדמיון שלמעלה^[1].

"כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשׁוֹ", מהו מקדשו, אלא אני הוא זה המקדשו בכל יום, ולפיכך אל יפגם זרעו, ולא ימצא בו פגם, שהרי, **"אֲנִי ה' מִקְדָּשׁוֹ"**, שאני רוצה לקדש לו, שימצא קדוש בכל, שהקדוש ישתמש על ידי קדוש. **בוא וראה, הקדוש ברוך הוא ישתמש על ידי הכהן, וצריך להמצא קדוש כשבא לשמש, ולבעבור שהקדוש ברוך הוא ישתמש על ידי הכהן שהוא**

זוהר זיו הזוהר

ז. פירוש, שמדת המלכות נקראת בתולת ישראל ועליה כתוב גן נעול אחותי כלה.

קדוש, ישתמש הכהן על ידי טהור שהתקדש בטהרתו, ומי הוא, זה הלוי. וכמו כן איש אחר ישתמש על ידי טהור אחר^[ח], כדי שיהיו נמצאים כולם בקדושה לשמש להקדוש ברוך הוא. זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שעליהם כתוב: **"וְאָבְדַל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי"**, כמה נבדלים ישראל מכולם בקדושה לשמש להקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב: **"וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'"**.

זוהר חלק ג דף צ עמוד ב

קדושה העליונה אינה שורה במקום פגום. ולכן הכהן שעומד למטה כדמיון שלמעלה, צריך להיות שלם יותר מכולם ולא יראה פגום

"דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יְהִי בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב וּגו'". רבי יצחק אמר, לפי שהוא פגום, ומי שהוא פגום אינו ראוי לשמש בקודש. והרי ביארו, שהאיש שנמצא פגום, אין שורה עליו קדושת האמונה, וזה הפגם מעיד עליו, כל שכן הכהן שצריך להמצא שלם, שהוא בעל האמונה יותר מכולם.

אמר רבי אלעזר... בוא וראה, הקדוש ברוך הוא אמר: "כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב", שהרי קדושה העליונה אינה שורה במקום פגום...

כנסת ישראל נקראת שלם, כמו שכתוב: "וּמִלְפֵי צֶדֶק מְלֶךְ שְׁלָם" (בראשית יד, יח), וכתוב: **"וַיְהִי בְשָׁלֵם סוּכּוֹ"** (תהלים עו, ג), ולפיכך אין השכונה שורה אלא במקום שלם, ועל כן, **"כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב"**. כדמיון זה, קרבן אשר בו מום לא יקרב, מה הטעם, שכתוב: **"כִּי לֹא לְרִצּוֹן יְהִי לָכֶם"**.

ואם תשאל, הרי הקדוש ברוך הוא אינו שורה אלא במקום שבור בכלי שבור, שכתוב: "וְאֵת דָּבָא וְשִׁפְל רִוְחַ" (ישעיהו נז, טו). מקום זה הוא שלם יותר מהכל, לפי שמשפיל עצמו להשרות עליו גאות שעל הכל, גאות העליונה, וזו היא שלמות. אבל לא כתוב: 'ואת עור ושבור וחרום ושרוע', אלא: **"וְאֵת דָּבָא וְשִׁפְל רִוְחַ"**, מי שמשפיל עצמו, הקדוש ברוך הוא זוקף אותו.

ולפיכך, הכהן שעומד למטה כדמיון שלמעלה, צריך להיות שלם יותר מכולם, ולא יִרְאֶה פגום, ועל כן הזהיר להם לכהנים: "אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יְהִי בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב וּגו'".

זוהר חלק ב פרשת תרומה דף קע

כשנגזר על אדם לעזוב את העולם, מתקנים מקום לנשמתו ורוחו בעולמות העליונים, ולנפשות ולרשעים ישנם ג' אופני עונש

"אֵמַר אֱלֹהִים לְדֹרְתֵיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב וּגו' וּטְמֵאתוּ עָלָיו וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנָי". אמר רבי יצחק, מהו מלפני, אלא זה עולם הבא, העולם שכל החיים קימים שם^[ט], דבר אחר, זה הציניור העליון, נהר שמימיו אין נפסקים לעולם^[י], והכל אחד, שזה הוא השואב כל עדונים של עולם הבא^[יא] ומאותן עדונים העליונים תכרת נפש הזאת מהמקום

זוהר חלק ב פרשת אמור יום א' * דף היומי * זוהר תורה

ח. כל איש הנוטל ידיו על ידי איש אחר יהיה לעולם המלכות. יא. פירוש, שהשפע הבאה

שאותו נועם ה' שם, וזהו מלפני, (שם קמב:) רבי אבא אמר, הרי ביארנו, שכאשר נגזר על האדם שיגרע מזה העולם, מאותה שעה והלאה מתקנים מקום לנשמת האדם ההוא במקום עליון, ומקום להרוח שלו בגן העדן, ומקום לנפשו שתנוח ותתענג בזמן שמשוטטת והולכת בעולם הזה, ובשבתים וראשי חודשים ומועדים עולים למעלה הרוח והנפש להתענג מעדונים העליונים, ולנפשות הרשעים ג' אופני עונש יש להם, יש נפש שאין לה מנוחה, ויש נפש שתכלה ותכרת עם הגוף, ויש נפש שאינה נכרתת עם הגוף, רק נכרתת ממקום העליון, נפש שאין לה מנוחה, זו היא שכתוב בה: **"וְאֵת נַפְשׁ אִיבֶיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע"** (שמואל א' כה, כט), זו היא ההולכת ומשוטטת ומתגלגלת בכל העולם^[ב] ואין לה מנוחה כלל יומם ולילה, וזה הוא עונש הגדול מהכל, נפש הנכרתת עם הגוף, זו היא שכתוב בה: **"וְהִכְרַתִּי אֶתְּהָ מִקְרֵב עִמָּה"**, ולזאת אין נשאר לה זכר כלל, נפש שאינה נכרתת עם הגוף רק שנכרתת ממקום העליון, זו היא שכתוב בה: **"וְיִנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְּפָנַי אֲנִי ה'",** מהו מלפני, שלא ישרה עליה הרוח, וכאשר הרוח אינו שורה עליה, אין לה התחברות כלל במה שלמעלה, ואינה יודעת כלל מאותן הענינים של העולם ההוא, וזאת היא נפש כנפש הבהמה:

זוהר חלק ב פרשת משפטים דף צה

"וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר", זו הנשמה הקדושה שנמשכת ממקום עליון ואוי לאותם שלא יודעים להשמר ונופלים ליצרם הרע
הנשמה הקדושה שנמשכת ממקום עליון ונכנסת לתוך סתרו של עץ החיים, אוי לאותם אנשים שלא יודעים להשמר, ממשיכים המשכה עם יצרם הרע

"וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר היא בְּתָרוּמַת הַקִּדְשִׁים לא תאכל". פתח זקן ההוא ואמר, דברי התורה ענינים נסתרים הם, והרבה הם עניני חכמה הנסתרים בכל דבור ודבור של התורה, ומובנים הם אצל החכמים היודעים דרכי התורה, כמו שיש כהן גדול וסגן וכהן סתם ואיש כהן, כך יש נשמה ורוח ונפש וגוף, **"וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר"**, זו הנשמה הקדושה שנמשכת ממקום עליון ונכנסת לתוך סתרו של עץ החיים, וכאשר רוחו של הכהן העליון מנשב ונותן נשמות בעץ הזה, פורחות משם אותן הנשמות ונכנסות באוצר אחד, וי לעולם שאין יודעים האנשים להשמר, שהם ממשיכים המשכה עם יצרם הרע שהוא איש זר,^[ג] ובת כהן הזאת פרוחת למטה ומוצאת הבנין שלה באיש זר, ולפי שהוא רצון רבונה נכנסת שם ונכפפת ואין יכולה לשלט^[ד] ואין יכולה להשתלם בעולם הזה, כאשר תצא מזה העולם היא בתרומת הקדשים לא תאכל כשאר כל הנשמות הנשתלמות בעולם הזה, עוד יש לרמזו במקרא זה, **"וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר"**, עלובה היא הנשמה הקדושה כי תהיה לאיש זר, כאשר נמשכת על הגר שנתגייר, ופורחת עליו מגן העדן בדרך נסתר על הבנין

זיו הזוהר

מעולם הבינה נאספת להיסוד וממנו להמלכות. **יג.** זר מן הקדושה כי נבנה בכח אל נכר שהוא **יב.** ולפעמים מתגלגלת בגוף של בריה נמוכה כח הטומאה. **יד.** אין לה שליטה לסרב ושפלה שלא ממין האנושי עד סם עונשה. ולהשתמט.

שנבנה מערלה טמאה, זו היא שהיתה לאיש זר. והיא בתרומת הקדשים לא תאכל, עד שיעשה בה הקדוש ברוך הוא מה שנצרך לעשות.

זוהר חלק ב פרשת משפטים קא עמוד א

”וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֱלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וּגו’

”וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֱלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וּגו’. אמר הזקן ההוא, בת כהן, הרי ביארנו ענין זה^[טו], אלמנה, מן הגוף הראשון ההוא, וגרושה שאינה נכנסת דרך פרוכת המלך^[טז] ונדחית מהעולם של בחינת זכר, לפי שלא העמיד תולדות להרבות בעולם, וכל אותן שאין קימות בהעולם של בחינת זכר אין להן חלק בו, הוא השתמט ועקר עצמו מהעולם של בחינת זכר, לכך אין לו חלק בו, ועל כן היא גרושה, **”וְזָרַע אֵין לָהּ”**, שאם היה לה זרע לא היתה נעקרה ממנו לרדת להעולם של בחינת נקבה, **”וְיִשְׁבָּה אֶל בֵּית אָבִיהָ”**, איזה בית אביה, זה העולם של בחינת נקבה, שאותו העולם בית אביה נקרא^[יז] ואותה הנקבה שהיתה מזומנת לו להשתמש בה נהפכת, הוא יורד למטה ונקבה ההיא עולה למעלה, כנעוריה, כאותו הזמן שכתוב: **”אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתיךָ”** (תהלים ב, ז), ילדתיך ודאי, ישוב לימי עלומיו כמו שהיה משלש עשרה שנה ומעלה^[יח], אם תזכה להתתקן^[יט] הואיל ושבה אל בית אביה מלחם אביה תאכל, תתענג מענג ההוא של העולם שהוא בחינת נקבה, שאוכלים לחם אבירים היורד מלמעלה, אבל להסתכל וליהנות ממה שנהנים שאר הצדיקים בל תוכל, לפי שהיה זר לשם, ועל כן, אל תאכל קדש, אבל תאכל תרומה שהיא בהעולם של בחינת נקבה,^[כ] וכיון שהיא מהעולם של בחינת נקבה אל תאכלנו אלא בלילה, שכתוב: **”וַבֵּא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֹּדְשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא”**, שהרי קדש שהוא מהעולם של בחינת זכר אינו נאכל אלא ביום. וכאשר הרוחות פוקדים באותן זמנים הידועים שפוקדים לבתי הקברות, הם אין פוקדים, שהרי לא זכו להעולם של קדש, שכתוב: **”וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ”**, ואם לא זכה רוח ההוא להתתקן כראוי כאשר חזר בגלגול,^[כא] אז אפילו במקום ההוא של תרומה אינו אוכל, וזר נקרא אפילו לעולם התחתון ואינו אוכל שם.

זוהר חלק ג פרשת ויקרא דף ז עמוד א

הקב”ה ברא את הנשמה הקדושה (בת כהן) על מנת שבעולם הזה תשתלם כדימיון של מעלה ותוליד תולדות שלבן ובת ומי שפוגם בזה, פוגע בשלמות השם הקדוש

רבי אבא אמר, ”וַבַּת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֱלֻמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וּגו’. אשרי חלקם של ישראל מכל העמים עובדי כוכבים ומזלות, שהרי **כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, לא בראו אלא בשביל ישראל**, לבעבור שיקבלו התורה בהר סיני, ויטהרו בכל, ויהיו נמצאים זכאים לפניו, בוא וראה, כאשר נשתלם עולם הזה עם ישראל כדמיון שלמעלה,

זיו הזוהר

פעם שנית לעוה”ז בגלגול וניתן לו הכח של איש גדול הראוי להוליד. **יט**. פירוש, להוליד בנים בגלגול הזה. **כ**. פירוש, שיונקת רק מעולם המלכות. **כא**. שגם עתה לא הוליד בנים.

טו. שמרמז על הנשמה. **טז**. הרקיע שדרך בו נכנסות הנשמות לעולם העליון נקרא פרוכת. **יז**. היינו עולם המלכות שנקרא בית להתפארת שהוא העולם של בחינת זכר. **יח**. פירוש, שבא

ואדם ההוא הוצג בארץ וגובהו הגיע עד רום השמים, בקש הקדוש ברוך הוא להוציא נשמה קדושה מלמעלה ולשלחה למטה, כדי שיתאחד ויתקדש זה בזה, זהו שכתוב: "וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָן מִן הָאֲדָמָה" וגו' (בראשית ב, ז), להיות נקשר זה בזה וימצא בשלמות כדמיון שלמעלה, וישלים ויתקן עצמו כך, ולפיכך ברא אותו זכר ונקבה להיות בשלמות, ומתי נקרא האדם שלם כדמיון שלמעלה, בשעה שמזדווג עם בת זוגו באחדות בחדוה ברצון, ויולדו ממנו ומזוגתו בן ובת, אז הוא אדם שלם כדמיון שלמעלה, ונשתלם הוא למטה כדמיון השם הקדוש העליון, [כב] ואז השרה לשם הקדוש העליון עליו, והאיש שאינו רוצה להשלים שם הקדוש למטה, [כג] מוטב לו שלא היה נברא, שהרי אין לו חלק כלל בהשם הקדוש, וכאשר תצא נשמתו ממנו, אינה נקשרת בהשם הקדוש כלל, שהרי המעיט דמות רבונו, עד שחוזרת בגלגול ותתקן בכל, זהו שכתוב: "וַבַּת כָּהֵן פִּי תִהְיֶה אֱלֻמְנָה וַגְּרוּשָׁה" וגו', "וַבַּת כָּהֵן", זו הנשמה הקדושה שנקראת בתו של מלך, שהרי ביארו, שהנשמה הקדושה נולדת מן הזדווגות המלך הקדוש עם מדת מלכותו, ולכך כמו שהגוף שלמטה הוא מן זכר ונקבה, כמו כן היא הנשמה שלמעלה, כי תהיה אלמנה, מזה הגוף שנתקשרה בו וימת, "וַגְּרוּשָׁה", שנתגרשה מן החלק ההוא של השם הקדוש, וכל כך למה, לפי שזרע אין לה להמצא כדמיון שלמעלה ולהתקשר בהשם הקדוש, "וַיִּשְׁכַּח אֵל בֵּית אֲבִיהָ", מהו ושבה, ושבח סתם להתתקן כמקדם, [כד] ואז ושבה אל בית אביה, זה הקדוש ברוך הוא, כנעוריה, כמקדם מלחם אביה תאכל, להתענג שם בענג המלך, מכאן ולהלאה, "וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֶדֶשׁ", מי הוא הזר, זה שלא הקים שם הקדוש למטה [כה] ואין לו חלק בו, "לֹא יֹאכַל קֶדֶשׁ", אין לו חלק בהענג שלמעלה שיש בו ענין אכילה, ככתוב: "אֲכָלוּ רַעִים וגו'" (שיר השירים ה, א), אכילה שלמעלה היינו ענג של הקדוש ברוך הוא.

וּבֶן שְׂמֹנֶת יָמִים יְמוּל לָכֶם פֶּל זָכָר

"שֹׁר אוֹ כֶּשֶׁב אוֹ עִז פִּי יוֹלֵד וְהִיא שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וגו'". אמר רבי יוסי, דין אדם ודין בהמה אחד הוא. אדם: "וּבֶן שְׂמֹנֶת יָמִים יְמוּל לָכֶם פֶּל זָכָר" (בראשית יז, יב), בהמה: "וְהִיא שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לָהּ", כדי שיעבור עליהם שבת אחד.

זוהר חלק ג דף צא עמוד ב

אדם שנשא אשה, והוליד בנים ומלמדם דרכי המלך הקדוש, הרי אז הוא אדם שלם

רבי חייא אמר, בוא וראה, אדם שנולד לא נתמנה עליו הכח שלמעלה עד שנימול. כיון שנימול, מתעורר עליו התעוררות הרוח שלמעלה. כשזוכה לעסוק בתורה, נתעורר

זוהר חלק ג דף צא עמוד ב

כב. היינו השם הוי"ה ב"ה, ב' אותיות הראשונות נקראות אב ואם, וב' אותיות האחרונות נקראות בן ובת. **כג.** היינו להיות אב ואם עם הולדת בן ובת. **כד.** דורש משמעות ושבה סתם בשני אופנים, ששבה לעוה"ז בגלגול, ושם תתקן הפגם על ידי הולדת בן ובת אז תזכה לושבה אל בית אביה כמקדם, פירוש, להקדוש ברוך הוא היינו עולם המלכות עלמא דנוקבא שהיא בית להתפאר עלמא דדכורא, ולשם יושפע לה הארה מענג המלך היינו מעלמא דדכורא. **כה.** שאם גם בגלגול לא הוליד בן

עליו התעוררות יותר. כשזוכה לקיים מצות התורה נתעורר עליו עוד יותר התעוררות[כ"ו]. זכה ונשא אשה, זכה והוליד בנים ומלמד דרכי המלך הקדוש, הרי אז הוא אדם שלם, שלם בכל. אבל בהמה שנולדה, אותו כח שיש לה בסופה, בא לה בשעה ההיא שנולדה, והכח נתמנה אז עליה, ולפיכך כתוב: "שור או כֶּשֶׁב או עֵז כִּי יוֹלֵד", 'עגל או טלה או שעיר או גדי' לא נאמר, אלא שור או כשב או עז, השם שיש לה בסופה יש לה בשעה שנולדה.

"וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ", בשביל שְׁתֵּי יָשֵׁב בו כח ההוא ויִתְקַּים בו. ובמה יִתְקַּים בו, כאשר ישכן עליו שבת אחד, ואי לא, לא יִתְקַּים. ולאחר שְׁתֵּי יָמִים בו כח ההוא כתוב: "יְרָצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לָהּ", בכח של שבת אחד שעבר עליו. והאדם, בכח של שבת אחד, מִתְקַּים בו התעוררות עולם הזה והכח שלו.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו
לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".
הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.
בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.